

Драга браћо и сестре,

Не бавим се политиком. Не припадам ни једној странци. Вечерас сам овде, јер осећам моралну обавезу да, заједно са вама, дигнем свој глас против насиља и издаје, јер је крајње време да сви изађемо из својих кабинета и удобности својих станова и да се томе супротставимо.

Сведоци смо страшног албанског терора над српским становништвом на Косову и Метохији, који је потпомогнут издајничком политиком српских власти у Београду. Најновији догађаји непосредна су последица погубних потеза Александра Вучића. Док је он у Београду организовао свој бесмислени контрамитинг, нелегалне приштинске власти довршиле су оружану окупацију севера Косова и Метохије. Тражећи од Срба бојкот избора, на које их је претходних година позивао и тако гурнуо у институције такозваног Косова, Вучић је омогућио Албанцима да преузму политичку власт у четири већинске српске општине. Побуњене Србе на Косову и Метохији поново хапсе, затварају, премлаћују, вређају и понижавају, отимају им имовину. Уместо да их заштити, српска власт ређа нове поразе, проглашавајући их, наравно, победама.

И док, с једне стране, насрћу на живе људе, Албанци (уз помоћ својих господара), с друге стране, насрћу на српску прошлост и културу, а све с истим циљем – да Срби нестану, да се затре њихов траг и да се потпуно овлада њиховом исконском земљом. Све што нису уништили или оскрnavили у ранијим погромима, они отимају ширењем грубих неистина. Чак и Високе Дечане проглашавају својим културним наслеђем, а себе најстаријим становницима Косова и Метохије. Али, и да нема никаквих других доказа о српском хиљадугодишњем постојању на овим просторима, довољно би било то што готово свака стопа косовско-метохијске земље – сваки поток, извор, шумовит терен, голет, насељно место – било Србима било Албанцима – носе српско име. Наравно, говорим о именима која су настала спонтано, а не по диктату политичара. Та слика не би била таква да су Албанци долазили на пуну земљу. Ова имена, као и имена људи, забележена су и у средњовековним српским црквеним књигама, а у турско време и у турским пореским књигама – тефтерима, и носе исто сведочанство – да је стариначко становништво српско, да су Косово и Метохија српска земља.

Нису Косово и Метохија први пут окупирани, али Косово и Метохија никада до сада нису нашем вољом предати. Српски народ и српска култура на Косову и Метохији одолевали су вековима безакоњу. Тровековне мучне и невољне српске сеобе нису потпуно опустошиле ове крајеве. Нови погроми имали су карактер и размере сатирања. Никада у историји овде није било мање Срба.

„Не дај ми Боже да умрем, а да не дочекам слободно Косово“

Пише: Рада Стијовић
недеља, 02 јул 2023 12:13

Не дозволимо да наша генерација буде упамћена по срамоти да је свесрпска отаџбина – Косово и Метохија, очишћена од Срба. Не допустимо да будемо они чија је власт предала Косово и Метохију.

Морамо знати и да се овим не бране само Косово и Метохија, већ и јужна Србија, и Република Српска, и Војводина, и Београд

Угледајмо се на оне који су нас водили крајем 19. и почетком 20. века, који су, за разлику од данашњих властодржаца, имали национални програм и који су својом мудрошћу политиком ослободили Косово и Метохију, у ситуацији која сигурно није била лакша него садашња.

Морамо знати и да се овим не бране само Косово и Метохија, већ и јужна Србија, и Република Српска, и Војводина, и Београд.

Сетимо се старе молитве српских војника која се завршавала речима: „Не дај ми Боже да умрем, а да не осветим Косово“. Ја ћу своје обраћање завршити речима: „Не дај ми Боже да умрем, а да не дочекам слободно Косово“.

(Говор Раде Стијовић на протесту „СТОП насиљу над Србима на КиМ, СТОП НАТО вежбама у Србији“, на Видовдан, 28. јуна 2023, испред Цркве Светог Марка у Београду)

Видети још:

„Не дај ми Боже да умрем, а да не дочекам слободно Косово“

Пише: Рада Стијовић
недеља, 02 јул 2023 12:13

[Ђорђе Вукадиновић: На Косову и на Видовдан се најбоље види сва погубност политике Вучићеве власти](#)

[Часлав Копривица: Видовданска зубља над понором Свеиздаје](#)